

Dato: 15. januar 2015

By- og Boligudvalget

Ministeren for by, bolig og landdistrikters besvarelse af spørgsmål nr. 23 ad forslag til lov om ændring af lov om planlægning og lov om almene boliger m.v. (Blandet boligsammensætning) (L 89). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra af Charlotte Dyremose (KF)

Spørgsmål nr. 23:

I lovforslaget indgår en enkelt bemærkning om, at ministeren har en forventning om, at placering af almene boliger vil ske ved en forhandling mellem kommunen og grundejerne. Det fremgår imidlertid ikke, hvorledes ministeren vil sikre, at henlæggelseskravet ikke rammer bestemte grundejere forholdsmæssigt meget, når der er tale om en lokalplan, som regulerer flere grunde med forskellige ejere. Ministeren bedes derfor oplyse, hvorledes ministeren vil sikre sig, at bestemte grundejere ikke rammes meget hårdt?

Svar:

Miljøministeriet har oplyst følgende, som jeg kan henholde mig til:

”Som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, forventes det, at der inden planlægning for almene boliger – som ved anden planlægning i dag – sker en forhandling mellem grundejere (som også kan være kommunen), udviklere mv. og kommunen som planmyndighed, om den konkrete placering af de almene boliger. Dette svarer til de allerede i dag kendte situationer, hvor der forhandles om hvilke arealer, fællesanlæg (veje, stier, fælleshuse, parkering og haveanlæg m.v.) skal placeres på. Efter sådanne forhandlinger sker der ofte en økonomisk udligning mellem grundejerne. Denne forhandling vil sædvanligvis også omfatte fastlæggelsen af bebyggelsesprocenten.

Dette er ikke et statsligt anliggende, og det mener regeringen heller ikke, at det skal være fremover.

Regeringen har i øvrigt tillid til, at det ved sådanne forhandlinger sikres, at bestemte grundejere ikke rammes meget hårdt.”

Med venlig hilsen

Carsten Hansen